

ת"פ 62434/11/14 - מדינת ישראל נגד יאסר אבו רמאנה, עיאד אבו רמאנה

בית משפט השלום בראשון לציון

29 דצמבר 2015

ת"פ 62434-11-14 מדינת ישראל נ' אבו

רמאנה ואח'

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1..יאסר אבו רמאנה

2..עיאד אבו רמאנה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצוויג

הנאשמים וב"כ עו"ד יוסי זילברברג

גזר דין

רקע.

נגד הנאשמים הוגש ביום 30.11.14 כתב אישום אשר במקורו כלל עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש, תקיפת סתם וחבלה במזיד ברכב.

בדין שהתקיים בפני ביום 29.6.2015 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. על פי הצהרתם, כתב האישום יתוקן, הנאשמים יודו ויורשעו על פי הודייתם בכתב האישום המתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה וחבלה במזיד ברכב ובטרם טיעונים לעונש יופנו הנאשמים לקבלת חוות דעת ממנה על עבודות השירות בשב"ס. המאשימה הצהירה כי ככל שיהיו חוות הדעת חיוביות יעתרו לעונש של 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ב"כ הנאשמים עתר לעונש של מאסר על תנאי ולחילופין לתקופת מאסר פחותה אשר תרוצה בעבודות שירות.

ואכן, כתב האישום תוקן באופן שהאישום השני שנכלל בו בוטל, הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשעו והופנו לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן עולה כי במועד הרלוונטי לכתב האישום עבדו הנאשמים כשומרים באתר בנייה "בסט" ברחוב אברהם שביט בראשון לציון. עוד עולה מכתב האישום כי ביום 21.4.14 נהג מוסטפא אבו ראס (להלן:

עמוד 1

"הנהג" ברכב מסוג טויוטה מ.ר. 33-402-74 כשבמושב הנוסע יושב אברהם אבו ראס (להלן: "המתלונן") וביקש לצאת עם הרכב מהאתר ביחד עם ציוד שהעמיס כדין.

הנאשמים הודו כי ביום 21.4.14 בשעה 16:20 לערך באתר הבנייה בעת שניסו הנהג והמתלונן לצאת מאתר הבניה עם הרכב והציוד ניסה הנאשם 2 למנוע מהנהג לצאת מהאתר עם הציוד. באותן נסיבות הגיע הנאשם 1 והנאשמים מנעו מהנהג לצאת מהאתר ללא אישור להוציא את הציוד.

בנסיבות אלה אחד מהנוכחים במקום פתח ללא רשות את השער והנהג נסע לעבר הנאשם 2 וגרם לו לחבלה.

בהמשך לנסיבות אלה, תקף הנאשם 1 את הנהג וגרם לחבלה ברכב בכך שבעת שהכה הנאשם 1 באמצעות האלה בשמשה הקדמית ובחלון הנהג, נחבל הנהג במרפקו מהחלון שנופץ וגרם לו סימן חבלה כהה מעל המרפק.

בגין מעשים אלה הורשעו הנאשמים 1 ו-2 בתקיפה הגורמת חבלה ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין ובחבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

טיעוני ב"כ הצדדים.

לשיטת התביעה, מקרה זה הינו מקרה חמור שיש בו פגיעה בערכים מוגנים כגון, פגיעה ברכוש - ניפוץ שמשת רכבם של המתלוננים, ופגיעה בגוף אדם, פגיעת רסיסי זכוכית משמשה שנופצה באחד המתלוננים וגרימת חבלה כהה במרפקו, ולפיכך עתרה להשית על הנאשמים עונשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

בא כוח הנאשם ביקש להקל בדינם של הנאשמים שכן נסיבות המקרה הן קלות במיוחד ואין בהן חומרה שמצדיקה ענישה של מאסר. לדבריו, כפי העולה מתוך כתב האישום, מדובר בשניים אשר שמרו באתר בנייה לבל ייגנב ציוד ורכוש מהאתר. והנה באו המתלוננים ונטלו רכוש אותו רכוש שהופקדו השניים על שמירתו. הנאשמים ביצעו תפקידם בשמירה על הרכוש, ולפיכך נסיבות המקרה אינן חמורות.

דין והכרעה.

אני סבור כי מקרה זה מצוי ברף חומרה נמוך ביותר. המסגרת העובדתית אשר בבסיס ההכרעה במחלוקת בין הצדדים היא האמור בכתב האישום. הנאשמים, הועסקו באתר הבנייה כשומרים. תפקידם היה למנוע גניבת רכוש מאתר הבנייה. הוויכוח והעימות בין הנאשמים למתלוננים, כפי העולה מכתב האישום הוא בכך שהנאשמים למעשה ביצעו תפקידם ומנעו מהמתלוננים לצאת מן המקום בסברם, כי אין זכותם של המתלוננים ליטול רכוש מאתר הבנייה. כפי העולה מכתב האישום למתלוננים הייתה זכות לעשות כן. יתירה מזו, על פי תיקון כתב האישום, אחד המתלוננים אשר נהג ברכב, נסע לעבר נאשם 2 עת נהג ברכב לעבר היציאה לאחר ששער האתר נפתח. לכאורה עבר עבירה במעשה זה. בתגובה היכה נאשם 1 בשמשת הרכב.

כמו כן, יש לשים אל לב לנסיבות העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. מתוך כתב האישום עולה כי החבלה מקורה ברסיסי שמשות הרכב, שנפצה על ידי נאשם 1. משמע אין מדובר במכה ישירה שהיכו הנאשמים את המתלונן.

אני סבור כי עתירת התביעה למאסר בעבודות שירות אינה סבירה ואינה הולמת נסיבות המקרה. אכן, על פי מדיניות הענישה כמו גם הערך החברתי שנפגע, מתחם העונש ההולם יכול להגיע לכדי מאסר בפועל שירות. אך אין להתעלם מנסיבות הקשורות בביצוע העבירה והן נסיבות קלות ביותר שאינן מחייבות רף ענישה תחתון של מאסר בפועל, כפי שיטת התביעה. יש לזכור כי תיקון 113 לא בא להחמיר הענישה. רוצה לומר כי המחוקק לא סבר שיש לקבוע מתחם עונש באופן "עיוור", כלומר - עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש או חבלה במזיד לרכב דין אחד להן - עונש מאסר. אין לשכוח שהמחוקק קבע כי בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לקחת בחשבון נסיבות הקשורות בביצוע העבירה - והנסיבות במקרה שלפני מביאות לכדי הקלה בדין.

בבואי לגזור הדין כמפורט להלן, לא התעלמתי מהעובדה שלנאשם 2 עבר פלילי יחד עם זאת אני סבור כי אינו מכביד ומכל מקום בנסיבות המקרה אין בכך כדי להטות הכף להחמרה בענישה.

אלה העונשים שאני משית על הנאשמים:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור מי מהם עבירת אלימות נגד גוף אדם לרבות איומים כמו גם עבירה של חבלה במזיד ברכב.

כל אחד מהנאשמים ישלם קנס בסך 500 ש"ח או שבועיים מאסר תמורתו.

כל אחד מהנאשמים ישלם פיצוי בסך 500 ש"ח למתלונן מוסטפא אבו ראס ת.ז. 034627406.

הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 1.2.16.

מוצגים ייעשה בהם כפי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ז טבת תשע"ו, 29/12/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה